

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Petro Compostellano Archiepiscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

restitues ipse tibi. Datum Laterani anno duodecimo.

EPISCOPO ET ARCHIDIACONO
Cumani.

Preces dilecti filij nobilis viri A. Cumani civis nobis accepimus supplicantis ut cum M. mulier Cumana, cum qua matrimonialiter per viginti annos & ultra permansit, consanguinea sua sit, & non solum ipsa Cathara sit effecta, verum etiam ad corruptendum eum & familiam suam pariter & vicinos die noctuque laborans, quandam sororem suam ad haeresim provocarit, quin immo ipsi viro suo carnali debito denegato recesserit ab eodem, ac venire ad iudicium citata contemnat, eos iudicio faceremus Ecclesiae ab invicem separari. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus si est ita, & consanguinitas inter eos legitime coram vobis accusata fuerit & probata, sublato ejuslibet contradictionis & appellationis obstaculo inter ipsos divortij sententiam promulgetis. Si vero praefata mulier citata legitime praesentiam vestram adire vel iudicio vestro parere contempserit, cum excommunicationem non timere dicatur, vos nihilominus testes adversus eam a praedicto viro productos recipere procuretis. Datum Laterani 111. Non. Aprilis, anno duodecimo.

ARCHIEPISCOPO SANCTAE
R. E. Cardinali & Capitulo
Mediolanensi.

EX tuarum, frater Archiepiscopo, tenore accepimus litterarum quod cum dilectus filius Durandus de Osca & quidam alij socij ejus, qui pauperes catholici nuncupantur, ad te cum nostris litteris accessissent, eos benignitate debita suscepisti, & quod pro illis tuae fraternitati mandavimus satagens pro viribus adimplere, quosdam de societate ipsorum in Italia commorantes, juxta formam qua idem Durandus reconciliatus fuerat coram nobis, reconciliasti ecclesiasticae unitati. Idem quoque Durandus & socij ejus suis nobis litteris intimarunt quod reconciliatis Ecclesiae per te dictis fratribus eorundem, quidam alij ferè centum reconciliari volebant, dummodo quoddam pratum quod commune Mediolanense ipsis olim concesserat, in quo sua schola constructa consueverant convenire ac exhortari fratres adinvicem & amicos, quam bonae memoriae praedecessor tuus destrui fecerat dum

essent excommunicationis vinculo innodati, & nunc iterum est erecta, ipsis concedere velles, ut ad exhortationem tuam faciendam fratribus & amicis liberè valeant convenire. Vnde nobis humiliter supplicarunt ut pratum praedictum eisdem faceremus concedi ad proponendum in schola praefata more solito verbum Dei. Cum igitur non propter rem temporalem, sed propter aeternam mercedem, reconciliari debeant ecclesiasticae unitati, cum nullus salvari valeat extra arcam, petitionem hujusmodi non duximus approbandam, cum in reconciliatione ipsorum conditio non debeat hujusmodi adhiberi. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus si propriae salutis intuitu Deo & Ecclesiae reconciliari voluerint, eos juxta formam qua reconciliatus in praesentia nostra Durandus extitit supradictus, & quam tibi, frater Archiepiscopo, per alias litteras nostras expressimus, ipsos in Ecclesiae gremium recipere mansuetudine debita satagatis, & si demum secundum datam vobis a Deo prudentiam tam ecclesiasticae honestati quam eorum saluti videritis expedire, pratum praedictum seu alium locum idoneum, in quo ad exhortandum se ipsos & amicos eorum cum timore Domini valeant convenire, concedatis eisdem sine gravi scandalo aliorum, quoniam aliter est cum conversis quam cum perversis agendum. Datum Laterani 111. Non. Aprilis, anno duodecimo.

PETRO COMPOSTELLANO
Archiepiscopo.

EX tuarum tenore litterarum accepimus quod cum fuerit in concessione pallei tibi dictum ut ipso infra tuam Ecclesiam uteretur, & tibi tam de mandato regio quam etiam pro Ecclesiae tuae negotiis procurandis frequenter extra tuam provinciam commoranti verecundum sit absque palleo ministrare, cum consuetudo sit, sicut asseris, in Hispania generalis quod Archiepiscopi extra suas provincias palleo indifferenter utantur, ut extra tuam provinciam uti palleo valeas indulgeri tibi a sede apostolica postulasti. Licet autem usus hujusmodi sit abusus, & consuetudo talis dicenda sit potius corruptela, & ij graviter offendere dinoscantur qui utuntur palleis extra suas provincias absque licentia sedis apostolicae speciali, nos tamen in hac parte volentes fraternitati tuae facere gratiam specialem, auctoritate

Epist. 18.
Conceditur ei ut pallio uti possit extra provinciam.
Cap. Ex litterat. De auctor. & usu pall.

tibi presentium indulgemus ut si quando necessitate aliqua praeceptus ad Ecclesiam tibi subjectam accedere forte nequiveris pro consecrandis suffraganeis tuis vel Clericis ordinandis, & ad Ecclesiam alienam propter hoc te contigerit declinare, dummodo is ad quem eadem Ecclesia pertinet id permittat, utendi palleo in jamdictis casibus liberam habeas facultatem. Datum Laterani 14. Non. Aprilis, anno duodecimo.

FRISIENSI EPISCOPO, ET
Præposito & Decano Mosburgensi
Frisiensis diocesis.

Epist. 19.
De homicidio
casuali.

Veniens ad presentiam nostram dilectus filius A. humiliter proposuit coram nobis quod cum apud Bononiam causa studij commorans, repetendæ lectionis occasione ad hospitium H. quondam sui socij accessisset, dum ambo in solarium domus starent, & verbis jocosis præmissis idem H. manibus collum ejus complexus eum deicere conaretur, & ipse dicto H. resistendo caput suum de illius manibus abstraxisset, eodem H. in domus parietem corruente ac ad terram cadente, cum ipso ejus tibia fracta fuit, qui postmodum alia superveniente infirmitate, per incuriam medicorum in die quarta decima expiravit. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus, si est ita, eidem A. ad cautelam in juncta poenitentia competenti, ipsum & sua beneficia retinere & ad ordines superiores ascendere absque contradictione consensu permittatis. Quod si non omnes &c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero &c. Datum Laterani Non. Aprilis, pontificatus nostri anno duodecimo.

CLAROMONTENSI EPISCOPO.

Epist. 10.
Vtrum liceat
bona sua dare
Ecclesie pro
beneficio ob-
tendo.

Cum pro beneficiorum ad donationem tuam spectantium paucitate paucissimos possis Clericos, velut asseris, ordinare, a nobis sollicitè requisisti utrum aliqui possint de bonis suis in aliquibus Ecclesiis mittere in communi, ut ex hoc beneficiis institutis, tam ipsi quam eorum perpetui successores ad eorum titulum valeant canonicè promoveri. Super quo tibi duximus respondendum quod quamquam si hujusmodi bona oblata fuerint cum conditione vel pacto, ut videlicet is qui obtulerit ea, illa postmodum pro præbenda retineat, & ad sacros ordines ad titulum promoveatur eorum, talis oblatio seu etiam ordinatio fieri non possit absque vi-

Vide supra lib.
10. epist. 169.

tio simoniae, cum in talibus omnis pactio ac conventio cessare debeat juxta canonicas sanctiones, si tamen purè ac sine pacto & conditione qualibet quisquam offerat aliqua bona sua rogans humiliter ut ea retinere sibi liceat pro præbenda & ad titulum ordinetur ipsius, proculdubio id fieri poterit absque vitio simoniacæ pravitatis. Datum Laterani 111. Non. Aprilis &c. ut supra.

HVGONI ABBATI ECCLESIAE
sancta Mariae de Teddevrde ejusque fratribus tam presentibus quam futuris canonicam vitam professis in perpetuum.

Quotiens a nobis petitur quod religioni & honestati convenire dinoscitur, animo nos decet libenti concedere & potentium desideriis congruum suffragium impertiri. Eapropter, dilecti in Domino filij, vestris justis postulationibus clementer annuimus, & præfatam Ecclesiam beatæ Mariæ, in qua divino mancipati estis obsequio, ad exemplar felicitis recordationis prædecessorum nostrorum Eugenij, Adriani, Alexandri, & Lucij Romanorum Pontificum sub beati Petri & nostra protectione suscipimus & presentis scripti privilegio communimus. In primis siquidem statuentes ut Ecclesia vestra honore ac dignitate abbatiæ juxta institutionem bonæ memoriæ Herberti quondam Glasguensis Episcopi & concessionem successorum ejus perpetuis temporibus potiatur & ordo canonicus, qui secundum Deum & beati Augustini regulam in eadem Ecclesia institutus esse dinoscitur, perpetuò ibi inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones, quascunque bona eadem Ecclesia in decimis, redditibus, aquis, pascuis, silvis, terris cultis & incultis, vel aliis rebus in presentiarum justè & canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitate Regum vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis præstante Domino poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus & illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis. Ecclesiam ipsam cum decimis utriusque Gedevrde & Langeton & Nesebith &c. usque sicut chartæ eorum donatorum testantur. Sanè novalium vestrorum quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis animalium vestrorum, nullas a vobis decimas exigere vel extorquere præsumat. Liceat quoque vobis Clericos & laicos &c. usque retinere. Cum autem generale inter-

Epist. 11.
De constitu-
tione priori
Gronum.